

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

8 vtrum conuenienter prohibeantur aliqui cibi ieunantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

Sigendum hominem ieiunio statutum est. Nullus tamē cibis vi pere prohibitus erat. Patecerat ex hoc, quod Ecclēsia consuetudo traxit horam prae idū in ieiunio a nonā in sextam. In unica ramē coniunctione perferuntur, nisi in diebus dominicis, quibus te non abstinere facetur. Dispensatus ergo a praelato in eundem necessitate de unica coniunctione, et si pliceret dispensatus de ieiunio & econtraquā ablatio essentiali, afferatur res. Sed si dispensatus in alijs cō di ieiunis, non est dispensatus a ieiunio: quantum sine illis potest ieiunium quo ad luctuaria remanere.

**¶ Super Questionis
genti, si me quadrat, si
me optime. Article
lum octauum.**

In articulo 8. eiusdem
1.7. quæst. dubium
occurrit. An hi qui
non comprehenduntur
sub præcepto Ecclēsiae de ieiunio, te-
nentur abstinere a
cibis acutis, pura, car-
nibus, ouis, & lacti-
ciinis. Et eis ratio
dubia, quia in litera
exprimitur, qua
litatem ciborum inter-
dictare ieiunantibus.
Non ieiunantibus.
ergo legitime nō
est interdictum. Et con-
firmatur: quia pueris
ex confuetudine oua
dantur in quadrage-
fima. In oppositiū au-
tem uictorem communi-
nis opinio.

**¶ dīcis. q. 3.
art. 4. q. 2.**

**¶ 2r. 6. huius
quæst.**

**T. 2. q. 30. 2.
sic. 2.**

Fidele sic interpretante. Et eadem
licet oua, uel carnes iuxta partem con-
sumationis. Circa ieiunium, postremo cuban-
tium totiens quis in die codicis pro-
comebit, an feme tantum. Extrahendit
Sed contra est communis
fiduciam confundendo.

RESPON. Dicendum, quod
sicut supra dictum est, cum
ab Ecclēsia est institutum ad re-
primendas concupiscentias cor-
nis, que quidem sunt delici-
lium secundum taedium, que ex-
sistunt in cibis, & ueneris, & ob-
jectu. Et illos cibos Ecclēsia ieiunantibus
interdit, qui in comedendo
maxime habent delectationem,
& iterū maxime hominem ad
nercę provocant. Huiusmodi
tem sunt carnes animalium inter-
ra nascientium, & respirantium, &
que ex eis procedunt: fumigatio
cinia ex gressilibus, & oua
auibus. Quia n. huiusmodi
gis conformantur humani
pori, plus delectant, & magis co-
ferunt ad humani corporis nu-
tritionem; & sic ex eorum os-
mitione plus superfluit, ut
tatu in merceriam femininam
multiplicetur et maximam
tamē luxurie. Et ideo in
cibis præcipue ieiunantibus Ec-
clēsia statuit esse abstinentiam.

HARTICVLVS VIII.

Vtrum conuenienter ieiunantibus in-
dicatur abstinentia carnibus,
ouis, & lacticiinis.

AD OCTAVVM sic procedit.
Videtur, quod inconuenienter ieiunantibus indicatur absti-
nētia à carnibus, & ouis, & laeti-
ciinis. * Dictum est n. supra, q. ie-
iunium est in institutum ad con-
cupiscentias carnis refrenandas: sed
magis concupiscentiam prouo-
cat potius uini q. eius carnii, se-
cundum illud Prover. 20. Luxuri-
osares est uinum. & ad Eph. 5.
Nolite inebrari uino, in quo est
luxuria. cum ergo non interdi-
catur ieiunantibus potus uini, ui-
detur quod non debeat interdi-
ci eius carnium.

¶ 2 Præt. Aliqui pisces ita delecta-
biles comeduntur, sicut quæ-
dam animalium carnes: sed co-
cupiscentia est appetitus delecta-
bilis, ut supra habitum est. ergo
in ieiunio, quod est in institutum ad
concupiscentiam refrenandam,
sicut non interdictur eius pi-
scium, ita non debet interdicti
eius carnium.

¶ 3 Præt. In quibusdam ieiunio-

Kclesia ieiunium institutum
dit ad id, quod communitas ec-
clēsiae delectabilis communiter q. eius pi-
scium, quāuis in quibusdam
aliter habeat. Et ideo Ec-
clēsia magis ieiunantibus poti-
bus cibis carnium, quāvis elat-
per hanc rationem.

AD XII. dicendum, quod Ec-
clēsia ieiunium institutum
exhortat, inquantu sunter animalia
principalius interdicuntur cibis
q. oua, uel laeticiina. Simili-
ter etiam inter alia ieiunia solū
est quadrageſimali talibus ho-
mo uti potest.

niuum. Ex quod arem negatio coniunctionis non potest amplius pro illo die esse condito ieiunii, quia iam ieiunium solutum est, sequitur quod non cadat sub precepto ieiunii. Non sit ergo exceptio in materia huius regulae praecepit negationi, sed declaratur sub qua ratione huiusmodi negationes cadunt sub precepto, scilicet, et sunt conditions ieiunii. Et quia prima ratione ieiunii facit has conditions non posse propilio die inducere conditionem ieiunii, ideo non cadunt amplius sub precepto ieiunii. Non sit autem effici pater de negatione eius carnium, & prohibitorum, quia abolitum, & non solum ut conditio ieiunii cadit sub precepto illius temporis. Vnde & diebus dominicis, quadragesima vigeat praeceptum illud. Et per hoc patet communis opinionis veritas, & raro.

EINDE confiderandum est de gula.

ET CIRCA hoc queruntur sex.

¶ Primò, Vtrum gula sit peccatum.

¶ Secundo, Vtrum sit peccatum mortale.

¶ Tertio, Vtrum sit maximum peccatum.

¶ Quartò, De speciebus eius.

¶ Quinto, Vtrum sit vitium capitale.

¶ Sexto, De filiabus eius.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum gula sit peccatum.

A D PRIMVM sic proceditur.

Vr gula non sit peccatum.

Dicit n. Dns Matth. 15. Quod intrat in os, non coquinat hominem: sed gula est circa cibos, qui intrant in hoiem. Cum ergo oē peccatum coquinet hominem, videtur q̄ gula non sit peccatum.

¶ 2 Præt. Nullus peccat in eo, qd vitare non potest: sed gula consit in immoderantia cibi, quam non potest homo vitare. dicit. Grego. 30. Moral. ¶ Quia per

culsum voluntas necessitatim vellet,

quod necessitas petat, &

quid voluntas suppetat, ignoratur. & Aug. dicit in 10. confes.

Quis est Domine, qui aliquantulum extra metas necessitatis cibum non sumit? ergo gula non est peccatum.

¶ 3 Præt. In quolibet genere pecati primus motus est peccatum:

sed primus motus sumendum cibum non est peccatum, alioquin fames & siti essent peccata. ergo

gula non est peccatum.

SED CONTRA est, quod* Gre. 30. Moral. dicit, q ad conflitum spiritualis agonis non affluitur, si non prius intra nosmet ipsos hostis positus, gula videlicet appetitus, edomatur, sed interior hostis hominis est peccatum.

¶ RESPON. Dicendum, quod gula non nominat quemlibet appetitum edendi, & bibendi, sed inordinatum. Dicitur autem appetitus inordinatus ex eo, quod recedit ab ordinatio[n]is, i quo bonum virtutis moralis consistit. Ex hoc autem dicitur aliqd esse peccatum, quod virtuti contrariatur: unde manifestum est, quod gula est peccatum.

AD PRIMVM ergo dicendum, q id quod intrat in hominem per modum cibi secundum suā substantiam & naturam, non coquinat hominem spiritualiter: sed Iudei, contra quos Dominus loquitur, & Manichei opinabatur q̄ aliqui cibi immundos facerent non propter figuram, sed propter propriam naturam. Inordinata autem ciborum concupiscentia spiritualiter hominem coquinat.

AD II. dicendum, q̄ sicut dictū est, * uitium gula non constituit in substantia cibi, sed in concupiscentia non regulata ratione: & ideo si aliq̄ excedat in quantitate cibi non propter concupiscentiam cibi, sed a stimans id sibi necessarium esse, non pertinet hoc ad gulam, sed ad aliquam imperiū. Sed hoc solum pertinet ad gulam, q̄ aliquis propter concupiscentiam cibi delectabilis scienter excedat mensurā in edendo.

AD III. dicendum, q̄ duplex est appetitus. Vnus quidem naturalis, qui pertinet ad uires anima vegetabilis, in quibus nō pōt est utritus & uitium, eo q̄ nō possunt subiici ratione: unde & uis appetitiua dividitur contra reticulam, digestiū, & expulsiū, & ad talem appetitum pertinet cūries, & siti. Est autem & alijs appetitus sensitiu[m], in cuius concupiscentia uitium gulae consistit. Vnde primus motus gulae importat inordinationem in appetitu sensitiu[m], qui non est sine peccato.

ARTICVLVS II.

Vtrum gula sit peccatum mortale.

A D SECUNDVM sic proceditur. Videtur, quod gula nō sit peccatum mortale. Omne n. peccatum mortale contrariatur aliqui precepto decalogi, quod de gula non uidetur. ergo gula non est peccatum mortale.

¶ 2 Præt. Oē peccatum mortale contrariat charitati, ut ex * supradictis patet: sed gula nō opponitur Secunda Secundæ S. Thomas.

do uestitur, spectat, cuius contrarium in litera dicitur.

¶ Ad hoc dicitur, q̄ excessus in edendo ex imperiū contingit duplicititer.

Quandoque enim cōtingit ex imperiū culpabiliter, scilicet

eius quod scire debet, puta, si infirmus potens se custodiare a noctiis, quia

eff̄ diues &c, non

curat scire quid sibi noceat, & sic ex im-

periū errat in co-

medendo: & si excedere in qualitate, aut quantitate &c,

non ex concupiscentia, sed ex imperiū,

et peccatum gulae,

non formaliter, sed materialiter. Quā

doque auem con-

tinet ex imperiū

incipibili, puta,

qua homo tanus co-

medit: consuetus, &

credit: non esse sibi nimis quod comedit,

aut non esse nociu-

um & sic huiusmo- di excessus non est

peccatum, & propterea nullus vitii

actus est. Cum igitur in litera dicitur,

quod hoc solum per-

mit ad gulam, quod aliquis propter con-

cupiscentiam cibi de-

lectabilis sc̄iter ex-

cedat mensurā in

edendo, de gula for-

maliter intellige. Nā,

vt dūtum est, gula

materialiter aliter

esse potest: sicut &

detractio materialiter est, que ablu-

deret intentio-

ne ex loquaciat-

er. Et per hoc patet

solutio obiectorum.

Nam & prima ra-

tio concludit venum

de imperiū incul-

pabili. Secunda quo-

que concludit ve-

num de aētu, qui fit

ex imperiū, seu

ignorancia culpa-

li. Spectant enim

hi aēcius saltem ma-

terialiter, & reducti-

ve, ad species, qua-

rum efficiunt, si scien-

ter sufficiunt volūti.

¶ Super Questionis Inf. q. 154. ar.

centesima quadraginta

secunda. Articu-

lus secundum.

q. 152. art. 6. &

mal. q. 14. ar.

art. 2. & Ro.

13. art. 3. &

Gal. 5. art. 4.